

OLAF TRYGGVASON'S SAGA

(958- 1000)

Översättning och revidering, Anders Lökhholm. Hemins Kringla av Snorre Sturlason är funnen på Internet i en engelsk översättning av Heimins Kringla. Källa :Berkeley Digital Library.

A = Astrid

O = Olaf Tryggveson

ET = Einar Tambarskelver

HH = Harald Hårfager

JH = Jarl Håkon

GH = Guld Harald

HG = Harald Gormson

V = Valdemar av Gardarike

ST = Sven Otto Tveskägg

SS = Sigrid Storråda

OS = Olof Svenske

JE = Jarl Erik

JS = Jarl Sigvald

OL = Ormen Långe

Olafs födelse.

När Olaf Tryggvason föddes hade hans pappa kung Tryggve Olafson precis dödats och hans mor Astrid, dotter till Erik Bjodaskalle, var gravid med O på flykt undan precis nästan alla. Kung Guld Harald, Jarl Hakon, Kung Gråfäll och hans broder Gudröd och dessutom den ihärdigaste av de alla som följde efter Astrid var kung Harald Gråfälls fru Gunhild.

Astrid flyr till sin fostre Thorulf Luseskägg. Därefter flydde de tillsammans över myrar som nyss fryst. Men Astrids följe blev besvärligare och besvärligare att ha att göra med så Astrid sände hem alla sänar på 4 tjänare och så Thorulf Luseskägg och Thorulf's nyfödde son, Thorgils. Astrid flydde med sitt lilla följe till en liten ö. På denna lilla ö föds Olaf Tryggveson.

Tack vare striderna mellan JH, GH och Gråfäll hindras JH, GH och Gråfäll att direkt leta efter Astrid. En mörk natt märktes trupprörelser nedåt vägen så Astrid med sitt följe smusslades iväg i natten. Astrid flydde till Svithjod till Hakon den Gamle, vän till Astrids pappa Erik Bjodaskalle. Hos Björn Etterkväsa, trots rikedom och välstånd, hade de inte fått stanna. Hos Harald den Gamle fick A med sin lille son stanna och följe stanna.

Gunhilds män hade sökt efter A först hos A: s pappa sedan hos Thorulf och följt hennes spår till Björn Etterkväsa och vidare till Harald den Gamle. Harald den Gamle stod emot Gunhilds män därför bad de om hjälp hos kung Erik som gav bifall. Men Harald den Gamle stod ånyo emot Gunhilds män så att de till slut återvände hem med oförrättat ärende.

Flykten från Norden

A hade en broder, Sigurd, som hade tagit tjänst hos kung Valdemar i Gardarike. Där var han högt i anseende och ärbähet. Efter 2 år hos Harald den Gamle seglade A (965- 966) med de

sina på ett handelsskepp över till Gardarike till broder Sigurd. På vägen dit blev skeppet överfallit av estniska vikingar. Alla blev tillfångatagna och därefter såldes som slavar.

Klerkon fick O, Thorulf och Thorgils. Klerkon tyckte att Thorulf var för gammal och skulle nog bara kosta dem pengar så honom slog han ihjäl. Klerkon sålde O och Thorgils för en ståtlig tjur och en getabock. Reas köper O för en vacker rockmantel. Hemma hos Reas med fru Rekon och sonen Rekone mådde O bra. Han blev väl mottagen och kände sig som en i familjen. O bodde hos Reas i 6 år och året var nu 972.

Nu kom Sigurd som kungens man till Estland för att ta upp skatt. På en marknad såg Sigurd en yngling som stod ut mer än de andra. Sigurd gick fram till O och frågade vem han var. O berättade att han var Tryggves och Astrids son. Sigurd kände igen honom men sade ingenting om deras släktskap. Sigurd löste O från Reas och O följde med Sigurd. O reste med Sigurd för att hämta upp skatt i Estland.

På en marknad som de kom fram till kände O genast igen Klerkon som hade dödat Thorulf. Sinnet rann till på O och han rusade fram mot Klerkon med sin lilla stridsyx och klöv skallen på honom ned till skulderbladen. O gick genast till Sigurd och berättade för honom vad som hänt. Sigurd tog O och skyndade sig genast till drottning Aloggia. Drottning Aloggia tog, efter en förklaring av Sigurd, O till skydd i sitt hus. Seden i Estland var annars sådan att Klerkons släkt hade rätt till att ta livet av O p.g.a. hans dåd mot Klerkon.

Förhandlingen mellan Valdemar och Aloggia

Klerkons släkt och vänner och övriga estländare som ville att rättvisa skulle skipas gick till slut mot drottning Aloggias slott. Detta var dock välbevakat och hopen av människor vände sig mot kung Valdemar för att få hjälp. Kung Valdemar skyndade sig dit och började förhandla med drottning Aloggia om att lämna ut o. Detta vägrar Aloggia och till slut beslöts att drottning Aloggia fick erlägga lösen för O till kung Valdemar och därefter var saken löst.

Nu hade O varit utomlands i 9 år och i Gardarike i ytterligare 9 år och året var 981. O var en mycket vacker man, kämpaglad och bland de främsta i konster med bl. a. båge och pil, spjut och svärd. O var omtyckt av alla och speciellt hos kung Valdemar och drottning Aloggia. Hovmännen runt kung V började bli oroliga utifall att O skulle gå före dem till utnämningar av olika slag. O hade vunnit slag efter slag för kung Valdemar och därefter stigit i hans aktning.

Hovmännen började intrigera ”O kunde bli farlig...” hos kung V och när O efter några månader senare märkte att han inte var så omtyckt av kung V längre började han att tänka på att resa ut på egen vikingafärd. Drottning Aloggia hjälpte O att utrusta ett ståtligt krigsskepp med besättning och vad de behövde på resan. Drottning Aloggia försökte att få O att stanna men O kände att timmen var slagen för honom och att det var dags att röra på sig. O ville resa till Nordens länder från vilka han kom.

Maktkampen om Norge

Jarl Hakon ville bli kung i Norge men där var Harald Gråfäll och Guld Harald samkungen och i Danmark var Harald Gormson kung och bror till Guld Harald. Guld Harald ville ha sin födslorätt och ville då att HG skulle dela Danmark i två lika stora delar. HG svarade högröd i ansiktet och med ilsket tal att ingen hade bett hans fader Gorm, inte Hordaknut, inte Sigurd Orm inte heller Ragnar Lodbrok att dela sitt land. Aldrig i livet skulle han själv dela upp Danmark i två delar det fick ske över hans döda kropp.

Nu trädde JH in på scenen och började underhandla med HG. HG och JH bestämde sig för en plan och JH seglade genast till Norge där han mötte Guld Harald i ett slag. Guld Harald förlorade och blev tagen fången av JH och senare hängdes Guld Harald i nocken från JH skepp.

Därefter seglade JH ner till HG och där samlades alla missnöjda, tillfälligt utflyttade och fördrivna norrmän. HG samlade en flotta på 720 skepp och avseglade mot Södra Viken där han lade allt under sig. Därefter fortsatte HG till Norge och gav slag mot Harald Gråfäll tills hela Norge gett sig under honom. Nu blir JH jarl i Norge men lyder under HG och lovar att bistå denne vid hans begäran.

O resa från Gardarike

Det första O gör är att anlända till Burgundarholm (Borgholm) där han nedgör allt motstånd och får ett stort byte med sig. Nu ändrade sig vädret så att O kunde bara segla till Vendland så till Vendland far nu O. Där O i Vendland lägger till gör han det nu fredligt. Det är drottning Geyra som är den som bestämmer över denna del av kung Burizleif's land. O omtalades av folket så att till slut fick O en inbjudan från drottning Geyra om att stanna över vintern. O gillade förslaget så han stannade i Vendland.

Drottning Geyra och O samtalade mycket om allehanda saker om seder och bruk. Det uppstod tycke mellan Geyra och O så att ett frieri mellan O och Geyra fick även fader, Burizleif's, välsignelse. År 982 blev det bestämt att det skulle bli giftermål mellan Geyra och O. Nu blev O härskare över de marker som Geyra hade makt över i Vendland. Det fanns en del mindre områden som hade motsatt sig att betala skatt.

Så O drog i härnad till område efter område. Och O var hård för var han än drog fram skedde det genom att han dödade och brände tog byte överallt och krävde underkastelse av folket. O hade ett motto döda, bränn, ta byte och tvinga alla till underkastelse. Våren 983 tog O en vikingafärd och stred, härjade och tog stort byte i Skåne. Därefter for O till Gotland där O kapar ett handels skepp som tillhör och ägs av folk och köpmän från Jämtland.

Kampen om kristnandet i norra Europa

Samtidigt ställde kejsare Otto ett ultimatum till Harald Gormson som lät ungefär som:

- Kristna Er eller annars.

Bakom Kejsare Otto fanns det folk från Saxland, Frankland, Frisland, Vendland och Holstein. I Vendernas arme denna gång mot danskar och norrmän stred O på kung Burizleif's sida. Mot all denna makt samlade HG och JH en armada av skepp och folk. JH seglade ned till HG och Danmark med massvis av skepp och män för att försvara södra delen av Danavirke.

Danavirke som förra gången hade hjälpt Harald Blåtand mot Karl den Store. Nu skulle Danavirke assistera HG och hans allierade JH mot kejsare Otto och hans allierade. HG och JH stod emot ett flertal försök från kejsare Otto att forcera vallen och tränga in i Danmark. Efter att HG och JH stått emot det "nordeuropeiska" anfallet gav kejsare Otto sina män ändrade order. En månad senare lyckas kejsare Otto, med hjälp av skepp, ändå bryta sig igenom i Jylland med skepp och män. När HG hörde detta besked gav han upp och tog emot dopet. Han tvingade alla sina män att följa honom och ta dopet.

Att HG tog emot dopet så fort och blev kristen berodde på biskop Poppo som höll glödande järn i sina händer. Han visade HG sina oskadade händer och HG ville genast ta dopet och bli kristen och dessutom tvingade han alla sina män inklusive JH att emot dopet. HG får en son

som kejsare Otto blir gudfar åt nämligen Sven Otto Tveskägg. JH drar iväg till Östra Götaland där han landar med sina skepp och där blir JH hedning igen och får Oden's beskydd. JH bränner sina skepp och tvingar sin arme att gå mot Götalands kung Ottar som får smaka JH eld och vapen. Ända upp till Norge går JH med eld och vapen på sin sida.

Geyras död och O sorg/plundringsresa

O själv brydde sig inte så mycket om Vendland mellan 982- 984 och reste då från Vendland då hans fru Geyra blev hastigt sjuk och dog. O var ursinnig av sorg och rustade flera skepp och avseglade mot Frisland. Därifrån fortsatte O ner till Flandern. Därefter seglade O till England och plundrade vida omkring. Han var i Northumberland, Scotland, Hebriderna, Isle of Man, Irland, Bretagne och Cumberland. Han härjade här vida omkring med enbart eld och vapen. Han fortsatte till Valland och menade sig till England men hejdades av en storm vid Scilly Isles, väst från England. Denna resa hade tagit O 4 år från 985- 988.

Scilly Isles hade en mycket känd spåman, ensling, eremit och eftersom de låg inblåsta ett par dagar blev O nyfiken och fick en like att gå i hans ställe till spåmannen. Spåmannen sa att du är inte kung men var lojal mot din kung. Detta intresserade O än mer. Till slut gick O till Spåmannen. Spåmannen sade att du kommer inom 7 dagar att allvarligt skadas och efter ytterligare 7 dagar kommer du att vara helt frisk. Spåmannen sa ingenting mer och O gick därifrån.

Redan samma kväll blev O och hans följe nedslagit och O fick ett allvarligt sår i sidan. O: s män bar O på bår till O: s skepp och lade han där i sin hytt. Efter 7 dagar hade O tillfrisknat helt och hållet från sin skada. O sökte åter upp Spåmannen och undrade hur han kunde veta och då svarade Spåmannen att Gud talade genom honom. Därefter lät O ta dopet och alla hans besättningar på sina alla skepp tvingades till det samma.

O som kristen besöker England

Nu kunde O segla vidare till England och där lade han till fredligt som kristen och samlade till ett stort Ting. Dit kom en änkedrottning från Irland kallad Gyda. Dit kom också Alfvinn som sökte Gydas gunst. Drottning Gyda ställde upp alla vackra och praktfulla män på en lång rad. Därefter gick hon syn genom alla män tills hon kom fram till O. Där stannade drottningen och började tala med O. O och Gyda hade långa och förtroliga samtal, samtal som utvecklades till frieri. Alfvinn såg nu ut att förlora drottning Gyda så han begärde Holmgång med O.

Holmgång med Alfvinn

Holmgång gick till så att O med 12 av sina bästa män och Alfvinn med 12 av sina bästa män sattes på en holme för att strida mot varandra. O sade till sina män att följa dennes exempel i striden. Alfvinn hade ett svärd och O hade sin stridsyx. När Alfvinn höjde sitt svärd såg han en chans att hugga mot O. O parerade slaget med sin stridsyx och slog dessutom så hårt att svärdet flög ur Alfvinns hand och på tillbakavägen av samma slag fällde O Alfvinn till marken. Så och gjorde Olafs män. Till marken bands Alfvinn och hans män ute på holmen.

Alfvinn tvingades från gods och gård och tvingades dessutom att lämna landet. O fick sin drottning Gyda och gods och gårdar i samma omgång. O och Gyda bodde ibland i Irland och ibland i England. En gång när O och hans män drev boskap till slakt mötte O en bonde som sade till O att hans boskap hade blivit blandat med O boskap. O sade till bonden att kan du hitta din boskap utan att hindra oss i vår väg, så tag din boskap.

Bonden ropade på sin hund, en stor varghund, och hunden började med en gång att springa runt bland boskapen. En efter en började hunden att sortera ut mannens boskap utan att hindra att boskapen stannade upp. Till slut hade hunden sorterat ut bondens boskap och bonden fick tillbaka sina kor. O blev mäktigt imponerad av bondens hund. O bad att få köpa denna hund men bonden gav då sin hund till O. O blev så glad att O gav bonden en guldring. O kallade hunden Vige.

JH svek mot HG och dopet

HG går nu mot JH i Norge som av sagt sig kristendomen. HG seglar mot Norge med en ansenlig flotta. JH får dock reda på detta och drar upp folk och det mesta lösöre upp i skogarna. När HG anländer till Norge går han fram med eld och vapen. HG hittar dock inget motstånd och efter att ha härjat ett tag i Norge så återvänder HG till Danmark i oförrättat ärende. JH återvände därefter tillbaka till kustlandet och började att återuppbygga landet.

ST arvedel, en del av Danmark

Sven Tveskägg frågar nu sin fader HG, likt Guld Harald, om att kunna få en del av Danmark i sin födslorätt som han egentligen hade rätt till. HG gav samma ettriga svar som Guld Harald hade fått. Nu tog ST hjälp av Jomsborgsvikingarna och andra till honom lojala danskar bl a från Själland. ST gav slag mot sin far, HG, i Isafjord. HG övermannade ST till slut efter ett hårt slag. ST lyckades att fly från slagfältet. HG hade dock fått ett banesår och han dog lite senare efter slaget.

Nu blev ST kung i Danmark. Jarl Sigvald, kung Burizleifs man hos ST, tillfångatog nu ST och tog han till Vendland. Jomsborgsvikingarna tvingade St till fred med kung Burizleif. Det var bestämt att ST skulle gifta sig med Burizleifs dotter, Gunhild, och Burizleif skulle gifta sig med HG dotter, Thyre, och syster till ST. Dock skulle bägge parter ha kvar sina ägor. ST och Gunhild fick söner Harald och Knut sedermera Knut den store (HardaKnut).

ST bjuder nu in Jomsborgsvikingarna, Ethelred och andra släktskap för att stärka sina släktband och dricka ST: s fars, HG, gravöl. ST fyllde dryckeshornen med allt starkare öl och drack gravskål, släktskapskål och andra former av skålande. När alla var som mest druckna avkrävde ST alla vänskapsband för vissa situationer. ST ville ha hjälp att ta tillbaka Norge från JH och hans son JE.

Jomsborgsvikingar vaknade nästa dag och undrade vad de egentligen hade lovat men var ju tvungna att stå för sitt ord. De samlade en flotta på ca 60 skepp och avseglade till Norge där de mötte de bägge jarlarna som hade samlat 150 skepp. JH och JE vann slaget, de lade sig bredsides båtarna och rensade alla däcken tills de var tomma på folk. JH och JE högg huvudet av alla sina fångar utom de som gav sig och gick i JH tjänst.

Bues son, Sigurd, en Jomsborgsviking gav sig inte och skulle just halshuggas. När bödeln fällde sitt dödande slag ryckte Sigurd tillbaka sina händer och bödelns hantlangare fick bägge sina armar avhuggna. Olof den Svenske, son till Erik Segersäll och Sigrid sedermera Storråda Skoglar Tostes dotter, benådade den djärve ynglingen. (I många av slagen finns berättelser om män som med avhuggna fötter fortsätter skjuta med pil och bägge på knäna och liknande "heroiska" prestationer)

Sigrid och hennes verk

År 994 bjöd Sigrid, Skoglar Tostes dotter, in Harald Grenske till ett möte. Harald Grenske blev mycket intresserad av sitt besök hos Sigrid och ville göra ett nytt besök hos Sigrid. Detta ville han göra trots stark avrådan från Haralds egna män. Harald reste ändå iväg med sitt livgarde och kom fram till Sigrid samtidigt som en kung Vissavald från Gardarrike var där. Sigrid bjöd dem bägge lika frikostigt och de fick lika fina härbärgen att förlägga sitt följ i och med de skönaste av sängar.

Efter middagen på kvällen och efter mycket festande drog sig alla tillbaka till de sina. Under natten när alla sov som djupast gick Sigrid till attack med eld innebrände hon de bägge kungarna med män och allt och alla som var därinne. Detta gjorde Sigrid med kommentaren:

- Detta borde göra småkungar mindre intresserade av att äkta mig.

Detta illdåd gav Sigrid tillnamnet Storråda.

Revolten mot JH

Harald Hårfager indelade Norge med en jarl i varje distrikt av Norge. JH var jarl av Norge med Erik, JH son, var också jarl. De var bägge omtalade som riktiga karlar och med en mängd konkubiner. JH och JE började höra rykten om en Ole i Gardarrike som hade legitima kungaanspråk på Norges kungatitel. Detta oroade de bägge och de undrade vad de skulle göra.

Thorer Klakka, en revoltör mot JH och JE, fick befolkningen med sig på att en ättling av Hårfagers ras skulle var mycket bättre än de nu bägge självsvåldiga jarlen och hans son. Thorer seglar mot England och Irland för att leta efter O. Thorer berättar för O om situationen i Norge om folkets stöd mot de bägge JH och hans son JE. O och Thorer avreser genast till Norge och kristnar där folk han kommer i kontakt med. O började nu söka efter JH och folk började att revoltera mot JH. O hittar JH skepp men inte honom.

JH flydde till en dal, än idag kallad Jarlsdal, där lämnade JH sitt följe och tog endast med sig trälen Kark. JH och Kark vilar under natten vid ett stort hål, idag kallas det Jarlshälla. Drömmar om att det är på flykt och att de blir fångade stressar dem bägge till den punkt då de bägge inte vågar somna in. På sin flykt undan O kommer JH till sin förtrogna Thora där de kan övernatta. Thora överväger om att de kan besöka henne efter som alla vet att hon var en god vän till JH.

Under grisarnas träspaltgolv lägger sig JH och trälen Kark. Thora skyfflar på med dynga för att ingen skall tro att någon befinner sig under denna avskrädeshög. JH män och skepp skingras nu vind för våg eftersom det inte finns någon ledare. Mycket riktigt så kommer O män till Thora och söker genom hennes hus överallt utan att finna jarl eller träl. O män talar extra högt om en belöning, en guldring, som man kan få av O för JH liv. Till slut ger sig O män av och reser därifrån.

JH och Karks drömmar

Under natten berättar Kark om att han drömmer om död och en guldring. En guldring är utlovad till belöning för den som visar var man kan finna JH. Nu vågar till slut inte JH somna för att han tror att Kark kommer att döda honom så fort han somnar. Nu ligger de bägge med dragna knivar mot varandra under grisarnas träspaltgolv, tre dagar har gått. Till slut somnar JH och Kark hugger JH i strupen så att han dör.

Därefter skär Kark av huvudet av JH. Tar med sig huvudet till O och tror att han skall bli belönad med guldringen som det var sagt. O tar dock genast trälen vid sidan och hugger huvudet av honom med orden:

- ”Är trälen inte mer lojal mot sin herre är han ingenting värd.”

På Nidarholm bland tjuvar och mördare satte O JH och Karks huvud på var sin påle. Folket skrek och kastade sten på dem som de samtidigt skrek:

- ”Den ene sämre än den andra.”

O väljs till kung i Norge

Nu väljs O till Norges kung såsom HH hade varit kung. Det kallas till allmänt ting i Trondheim. O red omkring i hela Norge och allt folk följde honom från Upland till Viken blev alla män trogna O

framför ST. Till slut tvingades ST bort från Danmark. Till slut sökte både E och ST upp Olof den Svenske och fick där logi som kungar.

Astrids slavtid i Estland och hennes nya giftermål

Under tiden i Estland fanns det en rik man från Viken, som hette Lodin, han var på marknadsfärd där. Plötsligt fick han syn på Astrid, O mamma och kung Tryggves drottning. Som lov för att Lodin skulle lösa Astrid från trälskapet fick hon lova att gifta sig med Lodin. Astrid lovade att gifta sig med honom. Astrid fick tre barn med Lodin nämligen Thorkel Nefia, Ingerid och Ingegerd och förutom dessa tre barn fick Astrid också barnen O, Astrid och Ingeborg med kung Tryggve.

HG kristnande av Norden

HG kristnade allt folk i Danmark men ST är fortfarande en hedning. O besöker nu södra delen av Viken och gav ett meddelande om kristnande. Det mottogs väl och O far till norra delen av Viken och gav samma meddelande. År 997 kristnades hela Viken. Rogaland- och Hordaland - befolkningen var motvilliga och en släkt av Hardakre hade 4 söner som satte sig emot. 3 blev stumma när de skulle tala mot O på Tinget och tog dopet. Alla vid Gula Ting tog emot dopet pga. att ingen sade något emot det eller kunde inte säga emot.

Erling Skialgason, från Hordaland, ville gifta sig med O syster Astrid för att minska misstroendet dem emellan om kristnandet. O samtyckte men lämnade beslutet om giftermål till Astrid. Astrid ville inte. Då tog O en falk och plockade alla vingarna av den. Därefter skickade han falken till sin syster. Astrid såg falken och sade:

- Å nu är min bror mycket vred.

Astrid reste nu till sin bror O. O sade till Astrid:

- Jag, som kung, bestämmer väl vem som har hög dignitet eller ej.

Nu blev det bestämt giftermål mellan Erling Skialgason och Astrid.

Erling Skialgason fick jarldömet över Sognefjord, öst till Lindisnäs, på samma villkor som HH hade givit till sina söner. O samlade alla till Ting under devisen ”kristna er eller slåss”. Nu reste O till Hladertemplet och raserade templet till grunden. O tog alla ornament, allt innehåll från templet och allting från gudarna inne i templet. O tog den stora guldringen som JH hade låtit tillverka och som hängde på den stora tempeldörren. Efter detta brände O ner allting till grunden. Ett revoltutbrott bröt ut mot O från Halogaland. Där hade Harek av Thjotta, Thorer Hjort från Vagar och Eivind Kinrifa samlat män till motstånd mot O under devisen ”rädda landet från kungen”. När O hörde detta, år 998, seglade han genast söderut för att möta revolten.

SS och O förehavanden

Under tiden skickade O och SS betygelser till varandra som till slut blev till beslut om äktenskap. Då skickade O guldringen från Hladertemplet till SS. När O på våren år 998 till slut mötte SS var det vid älvmyrningen i Göta Älv. Alla människor talade om O bröllopsgåva till SS som en ansenlig bröllopsgåva. Alla utom hennes två guldsmeder som misstänkte något fel med ringen men vågade inget säga. Till slut var det SS som tvingade svaret ur dem och då sade det att de misstänkte en falsifikation.

SS blev tvungen att klyva ringen och såg då att i mitten fanns en kopparkärna. SS blev mycket arg och trodde med en gång att O skulle lura henne mer än på ett sätt. Harald Grenske, han blev innebränd av SS, hade en drottning Astrid och med henne sonen Olaf Haraldson (Olaf den Helige). Astrid gifte om sig med Sigurd Syr, han som var son till Halfdan, han som var sonson till Sigurd Hrise, han som var son till HH. O blev Olaf Haraldsons gudfader när Olaf döptes.

År 998 var O tillbaka i Viken, han hade nu varit kung i Norge i tre år. När O på våren seglade söderut till Kongahälla för att möta SS. O friade till SS och förlöpte väl tills O ville att SS skulle ta dopet. Då svarade SS:

- Jag måste inte sluta tro på min tro som jag har hållit högt och mina förfäder före mig och då tänker jag inte finna mig att ta den Gud som passar dig bäst.

O svarade:

- Varför skall jag bry mig om att ha dig, en falnande kvinna och ett hednasmärke.

O reste sig i ett hastigt mod och slog till SS med handsken han höll i sin hand på övre delen av hennes kind. SS svarade:

- Detta må en dag bli din bane.

Därefter avreste SS till Svithjod och O avseglade till Viken.

O och Eivind Kinrifa

Till Tönsberg Ting samlade O allt som var förbjudet som onda andar, häxkraft och trollkarlar. O samlade alla männen och kvinnorna och gav dem starka drycker för att när alla var druckna skulle O män tända på huset. Alla blev innebrända förutom Eivind Kelda som smet ut via skorstenspipan. Eivind lät på sin flykt därifrån meddela män som skulle till O att Eivind Kelda undkom elden. När O fick höra detta meddelande blev han mycket vred.

Senare seglade O till Ogvaldsnäs där han skulle bli firad. Dit kom också Eivind Kelda med ett skepp fullt med trollkarlar som lade hela Ogvaldsnäs i en mörk dimma för att O inte skulle se vem som kom. Eivind och hans män fick skugga runt sig när de hade kommit iland för att de inte heller där skulle synas. Eivind kunde inte förklara varför deras trolldom lade sig runt dem själva. O kungsvakt såg vad som hände och larmade alla om vad som hände.

O var mycket arg över Eivinds tilltag så han åkte själv till Eivind och hans män och tog dem alla tillfånga. O beordrade att alla Eivinds män skulle bindas på ett skär som under dagtid stod över vattenytan. Skären kallas än idag för "Skrattaskär". Där på skären måste Eivind och hans män ha dött en ohygglig död.

Oden besöker O

O hade sin fest i Ogvaldsnäs där en enögd man med ett brett brätte över hatten satt med. Gästen hade svar på alla frågor som O ställde och O lyssnade villigt till gästen. Samtalet fortsatte och O biskop påpekade läggdags men gästen och O fortsatte samtalen. Då påpekade biskopen sovdags och då gick O lade sig att sova. På morgonen förhörde sig O om gästen och kockarna sade att gästen hade tyckt det var fattigt med kött i grytan och halat upp två rejäla köttstycken och lagt dem i grytan. Nu misstänkte O att gästen varit Odin som försökt att få O mer välvillig till hedendomen. O välte genast ut kitteln med soppan och köttet i och sade att denna soppa med kött i fick ingen röra.

O list vid Trondheim Hus Ting

När O åter kom till Trondheim / Hlader och kallade till Hus Ting ändrade bönderna det till Krigs Ting. Bönderna kom till Tinget med vapen. O ville att alla skulle ta dopet. Bönderna sade att de ville de inte. Tvingade O dem skulle de göra som de gjort med kung Hakon, Ethelstans broder. O föreslog, när han såg övermakten, att han skulle bevista deras offerhögtid vid deras tempel. Bönderna ville också att O skulle vara offraren men detta ville O egentligen inte.

När tiden var inne för offer vid hednatemplet var O där med 30 skepp fullt med stridsklara män i hamnen. När offrandet skulle börja föreslog O att de skulle inte offra trälar eller andra slavar utan de män av största och högsta börd. Det borde ju enligt O vara den allra yttersta av offer. Därefter räknade O upp de 15 starkaste männen, rebellerna. O menade att detta var ju det högsta offer som

kunde ges. Dessa män ville ju inte offras och när O män kom från skeppen gav sig bönderna och tog dopet. O höll kvar de 15 männen tills de skickat en son, kusin eller broder eller annan nära släktskap till O som lösen för dem.

Järnskögg var en bonde i Trondheim som inte ville döpas och inte hans män eller grannar heller. De uppmanar O att offra som kungar gjort före honom. O sade då låt oss gå in i templet och se era riter inne i templet. Väl därinne tog O sin stridsyxa och högg ner Tor, den främsta guden, från sin hedersplats. O män högg ner resten av gudarna. Utanför templet högg O män ner Järnskögg. Nu gällde som det alltid gällt för bönderna ”ta dopet eller slåss”. Med O övermakt vågade bönderna inget mer än att ta emot dopet. O reste till Nidaros och anlade vid floden Nid en köpmansstad.

O erbjudande av blodshämnd för Järnskögg

O mötte Järnsköggs släkt och erbjöd pengar som blodshämnd. Många och starka män var llerade med Järnskögg. Järnsköggs släkt föreslog att O skulle gifta sig med Gudrun, Järnsköggs dotter. På bröllopsnatten när O hade somnat in slet Gudrun ut en stor dolk för att hugga i O bröst. O såg det hindrade henne och ropade till sina män och sade till dem vad som hänt. Gudrun med följe lämnade O och ”Gudrun sov aldrig mer i O säng”.

Hösten år 998 hade O påbörjat bygget av en ny båt. Av kölsträckningens längd kan man se att den är av 30 bänkars längd, med lika hög akter som för. O kallade sitt skepp för Tranan. Sigurd Hök, av Halogaland, mötte O längs norska kusten. O män sade att de nyanlända var hedningar så O kallade styrmannen till sig och frågade:

- Ni måste ta dopet, sade O flera gånger till männen.
- Nej, aldrig kan du mig till det tvinga, svarade styrmannen lika många gånger.

O tog nu till med allt kraftigare våld och till slut blev männen slagna i kedjor men gav inte upp sin hednatro. Till slut lyckades männen smita iväg och de seglade ner till Harek av Thjotta, vintern 998.

Våren 999 kom Sigurd Hök och Harek Thjotta till O med beskedet att Halogaland folk inte vill veta av O och hans tro. O svarade med att ge Harek 30 män och båt med 12 bänkars längd och beskedet:

- Du, Harek av Thjotta, kan åka hem utan skada till Halogaland. Där skall du berätta att O inte använder sig av billiga trix. När jag nu till våren besöker Halogaland skall alla som inte tar dopet få känna min yttersta vrede.

Sigurd Hök stannade kvar med O och tog emot dopet.

O jakt på hedningar i Halogaland

O män följde efter Harek som först anlände till Eivind Kinrifa. O män kidnappade Eivind och tog han till Trondheim. O bönade och bad Eivind att ta dopet men Eivind vägrade. O hotade Eivind med våld och tortyr med ond bråd död men Eivind vägrade. Då tog O en glödhet panna från elden och ställde på Eivinds mage. Eivind skrek att de skulle ta bort den och O frågade om han ville ta emot dopet men Eivind vägrade och fortsatte att säga nej då hans mage plötsligt sprack sönder.

- Eivind sade, jag kan inte ta dopet för jag är en elak själ satt i mans kropp av trollkunniga finnar, på annat sätt kan min fader och min moder inte ha fått ett barn. Därefter dog Eivind. Eivind hade varit en stor trollkarl.

Röd på Gudö

När O kom till Halogaland tog alla som mötte O emot dopet. Alla tog dopet när de såg Tranan komma mot dem. Harek av Thjotta tog emot dopet och gavs av O många generösa gåvor och blev O man i området. Röd, den Starke, bodde på Gudö i Saltfjord. Röd var en rik man och en hedning. O mötte Röd och Röd flydde med sitt skepp ett 30 bänkars skepp som i fören hade en drake i stäven. Det var ett stort, högt och mäktigt skepp. Nu seglade Röd emot O och hans skepp. Röd flydde när

han mötte O ut till havs och iom att han var en stor trollkarl hade han alltid gynnsam vind varthän han än seglade.

Under jakten på Röd blev O och hans skepp inblåsta av en storm och låg fast i flera veckor. O skickade brev till biskop Sigurd om han visste hur man skulle vinna över dessa trollkunniga män av djävulen. Biskop Sigurd tog alla sina mässklädda män tände ljus och tog fram rökelse och hängde krucifix runt stäven på Tranan. De läste evangelierna och en mängd andra böner. De stänkte vigvatten tog bort dödstålet och sade till O att sätta sina män att ro ut fjorden från viken de var inblåsta i. Ett efter ett följde skeppen på rad efter varandra och kom till slut till Gudö.

Där fann O Röd men han ville inte ta dopet. O och hans män band Röd på en bräda med ansiktet uppåt och satte en pinne i munnen på Röd för att tvinga honom att ha munnen öppen. Därefter tvingade O in en huggorm i munnen på Röd. Röd andades på huggormen så den ville inte gå in i munnen. O tvingade ner en Angelikarot och ett horn i munnen på Röd och lockade in ormen i hornet. För att tvinga in ormen vidare in i hornet satte det ett glödande järn mot ormen för att tvinga in den i munnen och vidare in och ner i halsen. Nu fick Röd sitt straff med att ha en huggorm i magen ätandes sig sakta men säkert ut. O tog allt guld och silver från Röd på Gudö och Röds skepp vilket O behöll själv. O kallade skeppet Ormen. Skeppet med drakvingar beundrades av alla i Norge.

O skepp Ormen Långe

Våren år 1000 kom O tillbaka från Halogaland och seglade vidare till Nidaros och började att bygga ett skepp i Hladhammar. Skeppet, 74 ells långt, har Thorberg Skafthög som skeppsbyggmästare. Många arbetade med Thorberg, män som fällde timmer, män som formade det, några att göra spikar, några att bära timmer och bara det allra bästa materialet användes. Skeppet var både långt, brett och med höga sidor som var timrat som förstärkning.

Thorberg formade ett underskönt skepp som kallades Ormen Långe och den andra kallade han Ormen Korte. Ormen Långe hade 34 bänkars längd. Drakhuvudet, på Ormen Långe, och hela stäven förstärktes och skyddade utsatta partier även den pilklädda svansen fick förstärkning och skydd. Detta var det mest praktfullaste skepp som någonsin gjorts i Norge.

E härjningar och vänskap med ST

JE, JH son, hade nu varit hos Olof Svenske (Olof Skötkonung) under 1 år och de hade blivit mycket väl bemött. JE utrustar ett skepp och beger sig ner till Gotland. JE ligger i Gotland och väntar där på lätta byten. JE har några lätta slag, där han segrar, och far vidare mot Vendland. Där dräper JE flera vikingar. JE seglar vidare till Valdemar i Gardarrike för att härja och plundra. JE reste därefter tillbaka och härjade och plundrade både vid Adalsyssla och vid Eysyssla. Tog 4 danska skepp och dödade alla ombord.

E och Gyda men O och Thyre

JE lierade sig med ST och gifter sig med ST syster, Gyda. ST var ju gift med Gunhild, vendernas kung Burizleifs dotter. Drottning Gunhild blev plötsligt sjuk och insjuknade och dog. ST gifte då om sig med SS, Skoglar Tostes dotter, OS mor. Nu uppstod en helig treenighet bestående av ST, JE, OS eller SS. Vendernas kung Burizleif hade blivit lovad giftermål med HG dotter, ST syster, Thyre. Thyre skickades, mot sin vilja skrikandes och gråtandes, med Jarl Sigvald, som var kung Burizleifs sändebud till ST.

Vid bröllopet vägrade Thyre att varken äta eller dricka något med dem. Detta varade under 7 dagar då Thyre rymde tillbaka mot Danmark. Thyre hörde på vägen under hennes flykt att ST skulle ändå skicka tillbaka henne till venderna om hon kom tillbaka till Danmark. Thyre tänkte då att lika bra att

rymma till Norge. O blev mycket intresserad av Thyre när hon kom till Norge. Till slut blev det bestämt giftermål mellan Thyre och O.

Thyre beklagade sig att hon inte hade något som var hennes inkomst. Med tiden kom Thyre att sakna sina förläningar som hon fått i brudgåva av kung Burizleif. Om detta fick O höra om och om igen. Till slut tänkte O jag ger henne en jättefin present. O gav Thyre en stor Angelikarot men den slängde Thyre bara iväg. Till slut sa Thyre att du är säkert bara rädd för min bror ST. O for upp med orden:

- Aldrig har jag räds din bror kung Sven och om vi någon gång mötas måste han ge vika.

Nu samlade O en flotta för ett uppdrag utom landet. OL skulle leda expeditionen med O själv vid rodret. Alla båtar skulle om de kunde, stora som små, följa med på expeditionen. För att få plats på O skepp måste man vara över 20 år och under 60 år dessutom av hög ärbarhet för att dessa skulle också agera som O: s livgarde.

Island och Grönland kristnas

Under tiden, år 1000, skickade O, från Nidaros / Trondheim, ut Gissur den Vite och Hjalte Skeggjason till Island för att förkunna kristendom och se till att Island kristnades. Till Grönland skickade han Leif Erikson. Leif Erikson hjälpte på vägen hem en förlist besättning och fann Vinland det Goda. Leif Erikson kom till Grönland vid skördetid år 1000.

O och Thyre födde en pojke som de döpte till Harald efter sin svärfar, HG. Harald dog efter att ha levat endast ett år. O och Thyre var mycket sorgsna över detta. Ingeborg, O syster, levde i Nidaros vid samma tid. Ingeborg var vacker, omtyckt av alla och hade ett gott sinne. Ingeborg var kär i Islänningen Kjartan Olafson. O gillade att samtala med folk överhuvudtaget alla möjliga folk men speciellt Kjartan Olafson. Under dessa samtal frågade O folk från Danmark och Sverige om ST seder och vanor likaså om OS.

Expeditionen till Vendland

Halfred Vandrarskald berättar om Ragnvald, Ulfs son, som hade Västra Götalands regeringsskap. Ulf var en bror till SS. Ragnvald och OS var varandras bröders och systrars barn. Ragnvald önskar äkta sig med Ingeborg, O syster. Ragnvald skickar sina ambassadörer till O med ett frieri. Våren, år 1000, tog O alla sina skepp och begav sig mot Vendland förbi Stad. Drottning Thyre och Ingeborg var med O på resan med OL.

Ragnvald fick sin Ingeborg mot att Ragnvald lovade att kristna Götaland. Detta lovade Ragnvald. Ragnvald och Ingeborg fick präster och lärda män att predika den rätta kristna läran med sig till Götaland. Efter Ingeborgs avseglande från Ragnvald fortsatte O tillsammans med 60 krigsutrustade skepp mot Vendland. Ragnvald med män från Götaland seglade med O.

SS eldade på ST att ge krig mot O. ST visste inte riktigt säkert hur han skulle göra för O var en mäktig kung. ST involverade OS och JE i problemet O. ST informerade de bägge andra om O: s förehavanden, om hans resa till Vendland, som var nära förestående och på tillbakavägen från den kunde de ge O ett kraftfullt slag. OS och JE var direkt redo och satte var sin krigsflotta på väg söderut till HG och Danmark. OS och JE kom till Danmark efter det att O seglat förbi Danmark på sin väg till Vendland. ST spioner hade sett O: s skepp segla ner och förbi.

O möter kung Burizleif

När O kom till Vendland mötte han genast kung Burizleif och kom med honom överens om vad O skulle ha med sig som sin fru, Thyres, rättmätiga egendom hon erhållit i giftermålet

med kung Burizleif. O stannade flera månader i Vendland. O träffade flera av sina gamla kamrater från förra gången O hade varit här. Det blev en del tid att återhämta sig och förbereda sig för hemfärden.

ST skickar spion mot O i Vendland

ST skickar sin spion jarl Sigvald, kung Burizleifs närmaste ämbetsman, för att spionera mot O och hans förehavanden i Vendland åt ST. Astrid, jarl Sigvalds fru, var syster med Geira, som O var gift med innan hon dog, så Astrid kände redan O. JS hade skickats för att försöka förhindra O hemfärd för att det skulle ge tillräckligt med tid för att OS och JE skulle hinna ner till Danmark. Där skulle de dessutom formera sig till en krigsflotta och dessutom var de skulle lägga slaget.

Till slut fick JS ett hemligt besked från ST om att alla förberedelser var klara och att ST, OS och JE var redo att möta O. ST, OS och JE ville möta O nere mot den vendiska kusten vid ön som kallades Svold och de ville att JS skulle intrigera hos O: s folk så att dessa tog denna redan förberedda väg. O fick egna rapporter om att ST skulle attackera O. JS sade hela tiden till O att så dum är inte ens ST i Danmark att han skulle gå ensam mot dig. Om du misstänker nåt dubbelspel kan du av mig få 11 klara skepp som direkt kan mönstra på för dig.

O går i lönnfällan

Jomsborgsvikingarna var kända för att inte vara feiga så O var tvungen att tillstå att de ville han. Följ mitt kölvatten, sade JS, för jag vet var det är som djupast härute och dessa stora skepp kräva djupa vatten. JS ledde O rätt i gapet på ett väntande bakhåll. ST, OS och JE stod och tittade på hur O: s skepp gled förbi och på alla stora skepp frågade både ST och OS om det var O: s skepp OL? Nej, det är inte OL, svarade JE. Nästa gång samma fråga ställdes från de bägge, fick de samma svar, från JE.

När ST och OS för 3: e såg ett ännu större skepp segla förbi, så visste alla utan att det behövde förklaras, att detta skepp som nu kom seglande var O skepp OL. ST, OS och JE lovade varandra, om ifall de lyckades i sitt värv, att dela Norge i 3 lika delar dem emellan. Men att den, av de höga härförarna, som var först ombord på OL fick den som sin.

JS, från Vendland, hans svek

JS som värjde babord när han hade kommit till ön Svold där han också stannade blev upprodda av Thorkel Nefia och tillfrågade varför de stannade. JS sade att det fanns nog fiender i vattnet och att de skulle invänta kung O. När väl O hade kommit fram såg man hela fiendeflottan komma roende mot O. O blev först tillsagd att fly för att försöka komma undan en så stor och stark fiende. Låt det vara känt att aldrig låter jag mina män fly från slag. Jag har aldrig flytt undan något slag.

- ”Låt gud besluta över mitt liv men fly det tänker jag aldrig,” sade O.

OL satte segel och det gjordes såsom kungen befallt.

Slaget vid Svolder börjar

O befallde sina män att blåsare att blåsa till strid. O formerade sig med OL i mitten och Ormen Korte på ena sidan och Tranan på andra sidan. Nu band man samman de 3 skeppen från stäv till akter och O ville att OL skulle vara lite längre fram än de bägge andra skeppen. Ulf den Röde sade då att då kommer vi att få mer att göra framme på slottet på OL. O svarade att inte visste jag att jag hade en chef på slottet som var både rädd och röd. Försvara du kvarterdäck så skall jag hålla slottet. O hade en båge och lade dit en pil och siktade mot Ulf som då sade att O skulle sikta åt ett annat håll där det behövs, för mitt arbete behöver du.

O stod på OL: s kvarterdäck högt över alla andra. O hade en sköld och en hjälm med inlägg av guld. Överallt runt hans rustning hängde en stor röd mantel och därmed var O väl synlig bland alla män. O

undrade vem chefen för styrkan rakt fram var? ST, blev svaret. Vi är inte rädda för dessa mjuka danskar, de har ju inget kämpamod. Men, vem är till styrbord. OS, blev svaret. O tyckte att bättre vore väl att de vore hemma och blotade än att bli byte under OL vapen. Men, vem är det på babords sida? Erik Hakonson av Norge, blev svaret. Och då svarade O att han kan jag tänka mig har en legitim anledning att möta mig i slag. Det blir ett hårt slag förr vi är alla nordmän boende i norr.

O och ST börjar slaget genom att ro mot varandra med sina skepp

O och ST skepp satte årorna i vattnet och började att ro mot varandra. JS vek av i början av roendet och deltog inte heller i slaget utan såg på slaget från strandsidan. Slaget började med att ST skepp mötte O skepp och där OS lägger in sin akter mot ST skepp bryter O och OL igenom. O slottsmän OL och Tranan kastade ryttare, spjut och kraftiga kättingar som rörde klart däck både hos ST och därefter även hos OS. JE låg på vänstersidan av slaget och väntade i det längsta med att delta för att sedan kapa och slå sitt skepp loss för att komma åt O skepp OL från breddsidan, längs OL.

Där väntade JE på att OL besättning skulle bli mer uttunnad och väntade där till sist så att OL däck till slut nästan helt var rensat på stridsdugliga män. ST och OS befann sig på mindre skepp och åsog, på icke skottavstånd från O mäns pilar och spjut, hur JE med stridsyxor, bilor och svärd kämpade på nära avstånd för att ta sig ombord på OL. Där föll jarlens män den ene efter den andra. JE kunde dock fylla på i sina led med mer svenskar och danskar i luckorna.

Striden till ända

Striden blev ytterst hård och stor manspillan i bägge lägren. Till slut kom striden till ända med att O: s alla skepp var rensade på stridbara män utom på OL. På OL samlade sig alla som kunde röra en arm eller ett ben. JE hade tillfälligt på sitt skepp byggt en sköldborg, en testudio, ett fästningstak över fören på sitt skepp. Genom detta tak kastade JE män spjut och pilar eller högg. Skurarna av spjut, pilar och övriga saker som kastades över till OL var tidvis så svåra att det gjorde luften alldeles tät och OL blev svår att se.

Nu var det krigsskepp på alla sidor om OL. O män kände nu att undergången var nära och gjorde därför heroiska utfall och försök att kasta sig ut från OL ner till fiende båtarna runtomkring, vilt huggandes i rasande och våldsamma försök att hugga ner mer än bara 1 man var. En del av krigsskeppen hade inte lagt sig så tätt inpå OL vilket gjorde att många av O män drunknade under tyngden av sina vapen troendes att det var på barmark.

Einar Tambarskalver

Einar Tambarskalver, en av de skarpaste av O bågskyttar stod vid OL mast med sin båge. ET sköt en pil mot JE som träffade bordläggningen bredvid JE: s huvud. JE tittade just åt det hållet och frågade om någon såg vem som hade skjutit mot honom. Just när nästa pil, från ET, går mellan hand och sida på JE och rätt in i JE kungastol och genom stoppningen och genom ryggen så att halva pilen stod ut från stolen. Då sade JE till Fin, en del säger att han var finne alltså av lappländsk ras, och han var överlägsen i bågsytte, skjut den långa mannen vid OL mast.

Fin sköt och den pilen klöv ET båge i två delar just när Einar spände sin båge för att skjuta en tredje pil och ett hemskt oväsen hördes:

- Vad var det som bröts med ett sådant oväsen, ropade O.
- Norge, kung, från dina händer, skrek ET.
- Nej, inte så mycket som det, säger kungen, ta min båge och skjut, sade O slängandes bågen till ET.
- För klen, för klen, sade ET, för att vara båge åt en mäktig kung och slängde bågen åt sidan. ET tog sitt svärd och sin sköld och stred därefter ärbart.

O stod i gångvägarna och stred hela dagen med båge och pil och dessutom kastades två spjut åt gången. O såg att hans män med svärd högg bra men träffade sällan.

- Varför så huggvilliga men skadar sällan, ropade O till sina män.
- Våra svärd har hål och är oskarpa, ropade O män tillbaka till honom.

Då öppnade O en kista och delade ut nya och slipade svärd till sina män. När O böjde sig ner för att ta vapen ur kistan och sedan dela ut såg alla det blödde ur O järnbeprydda handske, men inte var han var skadad.

JE bordar OL första gången

JE gjorde ett första försök att borda OL men då kom Hyrning, kung O svåger, och gav JE en hård strid. Hyrning dödade två män och skadade en man och då tvingades JE att hoppa över tillbaka till sitt skepp. Nu blev striden än hetare, om möjligt, och ännu mer män hade fallit och besättningen på OL tunnades ut till den grad att försvaret var försvagat. JE såg detta och bestämde sig för att borda OL igen för att återigen möta ett mycket varmt mottagande ombord på OL. När slottets försvar såg vad som höll på att hända rusade de emot JE män men de var för få och JE män vällde över till OL.

OL besättning såg övermakten och vad som höll på att hända formerade de sig i ett pilförsvar runt O. Till slut fick O hjälp av Kolbjörn som var lik O till klädsel och utseende. O och Kolbjörn bestämde sig för att hoppa överbord på var sin sida om OL drakstäv. JE hade förutsett detta och placerat ut båtar runt stäven på OL. Detta just för att fånga O om han försökte hoppa överbord. När O väl hoppade överbord såg han till armarna var uppåt när han hoppade i vattnet så att han skulle vara svår att få tag om, att få grepp om.

O sjönk fort när han väl hoppade, JE män försökte få fatt i O men misslyckades. Kolbjörn höll ju sina armar uppåt för att skydda sig mot spjut och pilar som kastades. Kolbjörn sjönk inte så fort utan honom fiskade JE män upp. I tron om att det var O de hade fångat, den reslige mannen och den röda manteln, jublade JE män. Alla trodde de hade fångat O men när JE såg att det var Kolbjörn fick han gå fri därifrån. Thorkel Nefia, O bror, var den som sist hoppade överbord från OL.

Vendernas historia om O

JS hade ju seglat med O med 11 skepp men hade nu bara kvar 10 skepp. Det elfte skeppet var JS fru Astrids. JS fru var ju O svägerska, sedan O giftermål med Astrids syster Geira. När alla såg O hoppa överbord rodde de emot slaget emedan Astrids skepp seglade hem direkt. Det sades senare från vendiskt håll att O slängde av sig sin röda mantel och simmade under långskeppen tills han nådde Astrids kutter och hennes män fick O till Vendland. Detta kan ha hänt. O kom aldrig tillbaka sitt norska kungadöme.

Nu var JE ägare till OL ett stort byte hade han på sin väg hem i OL. Sven, en broder till JE, skulle äkta Holmfrid, dotter till OS. Kungarna delade nu upp Norge och Ranrike från Göta älv till Svina sund föll på OS och OS gav dem tillbaka till JE på de villkor som HH hade givit till sina söner. ST behöll Viken som han innan hade behärskat. Sven, bror till JE, fick titeln Jarl av OS. Bägge bröderna Hakonson, Erik och Sven, tog emot dopet och levde efter den rätta läran även om vissa gamla seder och bruk fortfarande brukas så blev jarlarna JE och jarl Sven bra härskare för folket emedan JE var den av de två som hade mest att säga till om.

Slutet. Anders Lökholt tel: 0303-221513, Sweden.